

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Præsten i Vejlbye (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388346032/facsimile.pdf> (tilgået 13. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

sagde han da, »forlad mig nu! og lad os ikke see hverandre, før i den strænge Retfærdigheds Huus! Og – viis mig dette sidste Venskab! lad det skee snart – endnu imorgen! jeg længes efter Døden; thi jeg haaber, for Jesu Skyld, den skal vorde mig en Indgang til et bedre Liv, end dette nærværende, der nu ikke har Andet at yde mig, end Kval og Forfærdelse – gaae, min kjære, medlidende Dommer! lad mig afhente til Thinget imorgen! og send endnu idag Bud efter Hr. Jens i Aalsøe! han skal berede mig til Døden – Gud være med Eder!» – Han rakte mig sin Haand med bortvendt Aasyn; jeg tumlede ud af Fængslet – jeg var som bedøvet, ja hartad uden Bevidsthed.

Jeg skulde maaskee have redet lige hjem, uden at tale med Datteren, var hun ikke selv tæt udenfor Fængslet kommen mig imøde. Hun maatte kunne læse Dødsdommen i mit Ansigt; thi hun blegnede, og greb fat om begge mine Arme. Hun saac til mig, som om hun skulde tigge sit Liv; spørge kunde hun ikke, eller torde hun ikke. »Flye! flye! og red eders Fader!» var det Eneste, jeg mægtede at fremføre.

Jeg kastede mig paa min Hest, og var her hjemme længe før jeg vidste det. – Altsaa – *imorgen!*

Dommen er afsagt. Han hørte den med større Standhaftighed, end den besad, som oplæste Samme. Alle Nærværende, undtagen hans haardnakne Fjende, udviste ogsaa stor Medlidenhed; nogle hvidskede endog, at den var streng – ja tilvisse streng! den skiller eet Menneske ved Livet, og tre foruden ved Livslykke og Sindsro. Den barmhjertige Gud være mig en naadigere Dommer, end jeg Synder tør være mod mit Medmenneske!

Hun har været her – hun fandt mig paa Sygelejet – der er ingen Redning længere – han vil ikke flygte.

Slutteren var vunden; Fiskeren, et Sødkendebarn til hendes salige Moder, havde lovet at føre dem til Sverrig, og havde sin Sejlsbaad tilrede; men den angergivne Synder var ikke til at overtale. Han vil ikke unddrage sig Retfærdighedens Sværd, forhaabende, at han ved sin og Jesu Dod skal vinde sig en bedre Retfærdighed hisset. – Hun forlod mig ligesaa trøstesløs, som hun var kommen; men uden et eneste umildt Ord. – Gud naade hende, Stakkel! hvorledes skal hun